

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN. 15/-
CELOLETNO DIN. 60/- ZA
INOZEMSTVO JE DODATI
POŠTNO / OGLASI PO
ČENIKU / POSAMEZNA
ŠTEVILKA PO DIN. 150/-
POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA
V. VČITELJSKI TIŠKARNI
ROKOPIŠI SE NE VRAČAJO / ANONIMNI DOPIŠI SE NE PRIOBČV
JEJO / POŠTNA PLAČANA V COTOVINI
TELEFON ŠTEV. 906.

Resolucija Glavnega odbora.

Glavni odbor Orjuna, na svojim sednicah 28., 29. i 30. juna 1926 pretrpeli političko situacijo in državi, donekdo le tednografsko zaključek:

I. Osnovna najoštrša politika današnjeg režima: vanjsku, kolom se, bez energičnog pozitivnog ostvarivanja većih i trajnih koncesija, militarnim pasivitetom, napušta borba za osloboditeljske zarobljenih jugoslovenskih zemalja i stavlja u opasnost vekovna tekovina minulih generacija srpskih, hrvatskih, slovenačkih, naročito onih na obalama slobodnog Jadranskog mora i ušća krvavog našeg Vardara:

unutarnju, kojom se podržava separatistička akcija na jednoj a ekskluzivističke plemenske tendencije na drugoj strani, jer to omogućava koruptivnim elementima u zemlji, da u svoju korist razornim defetizmom, obaraju najbolje i najlepše duhovne i telesne vrednote jugoslovenske nacije teškim trudom očuvane u krvavi prošlosti, i naročito ona stečena mučeništvom i heroizmom u živinskoj borbi za oslobodjenje i Ujedinjenje, izlažući tim opasnosti i samu ideju nenarokosnovenog jugoslovenskog narodnog in državnog jedinstva.

II. Protestne nadočelnice protiv besomučne šikanizacije i zulumčarskih progona članova Orjuna dobrotvornica, ratnika i svih predrađnih nacionalnih radnika kojima se omogućava gola eksistencija u ovoj zemlji, dok se partizanski favoriziraju nalokoreli neprijatelji našeg Naroda Kralja in Otadžbine.

III. Poziva sve članove Orjuna, da uporno ustraju u radu in nepokolebljivi nastavu borbu za integralno ostvarenje jugoslovenskog programa, anelujući na političare iz partija koje su po političkoj orijentaciji bliski Orjuni da porade na organizovanju jugoslovenskog fronta.

Razpusta ne bo!

Beograd, 2. jula 1926.

Razpust Orjuna je odstavljn iz dnevnega reda. Najvećo zaslugo imaju zato slovenski klerikalci, ki so s svojo interpelacijo povzročili, da so beograjski krogi pričeli gledati na ljubljanski incident vse kritičnejše in temeljito revidirali svoje prvotno stališče!

Pripombe k komunikatu policije z ozirom na Vidovdanski incident.

Dolžnost nam je v prvi vrsti opozoriti javnost, kaj je bilo vzrok pregorečemu nastopu ljubljanske policije napram Orjuni, ki je povzročil pozneli incident. Policijsko poročilo nam ta vzrok samo navaja, in sicer s sledečo izjavo:

»Ker pa se je pozneje ugotovilo, da bi tudi italijanski konzulat o priliki Vidovdana razobesil italijansko državno zastavo, je policijska direkcija dne 27. junija 1926 ob 17. uri ustmeno in s pisnim odlokom priobčila predsedniku mestne Orjune St. Peter-Vodmat, gosp. Edvardu Rošu, da se dovoljenje, izdano dne 23. junija glede povorke v toliko izpremenjeni, da se ista ne sme pomikati po Prešernovi ulici na Dunajsko cesto, ampak do Marjinega

trga po Miklošičevi cesti na Komenskega ulico, imenovani je vzel spremembo na znanje, obljubil, da se bo po tem ravnal in pri tem pripomnil, da se s tem popolnoma strinja, ker se izogne Orjuna na ta način morebitnim incidentom, ki bi jih lahko umorili neodgovorni elementi pred italijanskim konzulatom na rovaš Orjuna.

Torej, če bi te zastave ne bilo, potem bi veljalo prvotno dovoljenje in Orjuna bi lahko korakala mimo italijanskega konzulata, to pa radi tega, ker je policija gotovo imela popolno zaupanje v orjunaško disciplino. Javno je torej, da je odvisno v naši državi svobodno kretanje naših državljanov od državne italijanske zastave. Žalostno in sra-

motno dejstvo za suvereniteto naše države! Gospod policijski ravnatelj v svojem komunikatu objavila nekaj neresnic od katerih naj omenimo v prvi vrsti sledečo, ki se tiče g. višjega nadzornika Slanovca. On trdi, »da komandant na tem mestu postirane straže višji nadzornik Slanovec, ki je bil podrejen višjemu policijskemu nadsvetniku Mlekužu ni pristal na vkrakanje (v Selenburgovo ulico) in tudi ni mogel na to pristati.« Gospod nadzornik Slanovec je, in zato imamo številne priče, jasno izjavil, da soglašajo, da povorka krene po Selenburgovi ulici do Knafljeve ulice in po njej naprej. V dokaz temu omenjamo, da ga je tozadevno vprilo številnih pričin celokupne straže pozval višji svetnik dr. Mlekuž na red, češ, da se mora pokoravati njegovim odredbam.

Druza neresnica v komunikatu je:

»Okoli pol 20. ure je hotel skupina Orjunašev v Frančiškanski ulici zopet siloma prodreti kordon straže, pri čemer je bil nekemu Orjunašu zaplenjen samokres.«

Ni res, da so Orjunaši okoli 20. ure ponovno hoteli prebiti kordon in da je ob tej priliki bil zaplenjen revolver. Res pa je, da je ob isti priliki stražnik brez vsakega vzroka pobil na tla člana Orjuna in Oblastnega tamika Andreja Ver-

biča, ki se je vsled silnega udarca s pendrekom odzidal onesvestil in se ima odločni intervenciji našega prijatelja zahvaliti, da ga po besneli stražnik dobesedno ni ubil. Laž je, da bi se Verbiču ob tej priliki zaplenil revolver. Za ves dogodek imamo priče in je že vložena pri državnem pravdnstvu tozadevna javna ovadba, na kar bo sledila proti omenjenemu organu javne varnosti zasebna tožba prizadetega. Ves ta dogodek je prijavljen tudi ljubljanski policiji in že iz samega tega se lahko sklepa, koliko drži zadnja trditev g. policijskega direktorja, ki se glasi:

»Z ozirom na očitke objavljene v časopisih o neopravičen rabl orožja od strani varnostnih organov, se ugotavlja, da policijska direkcija do sedaj ni prejela nobene tozadevne konkretne ovadbe.«

Javnost bo lahko razsodila, koliko je verjeti ostalim trditvam g. policijskega direktorja, če smo že sedaj ko šele naš odvetnik zbira material, zamogli tako temeljito ovreči njegov komunikat. Kar se pa tiče varnostnih organov napram našim članom moramo omeniti, da imamo med pričami imena Nemcev, tuhih državljanov, ki so se dobrovoljno javili in z največjim zgražanjem obsolali barbarsko postopanje varnostne straže.

Razgovor o razpustu.

Eden naših glavnih voditeljev je imel razgovor z visoko osebo ter je izrazil to priliko, da stavi nekaj vprašanj o aktualnih političnih momentih. Nekatera izmed njih navajamo tu v informaciji onim, ki sodijo vse merodajne faktorje po isti šabloni.

»Kako je Vaše mnenje o naši zunanji politiki napram Italiji?«

»Po mojem mnenju se dela g. zunanjemu ministru krivica, ko se mu očita, da ne upošteva dovolj v svoji zunanji politiki narodove duše. Vse njegovo delovanje je razumljivo, če ga zrete s stališča iskrene ljubezni v sorodstvu. In ta je bila vedno ena najlepših potez našega naroda.«

»Kako sodite o hrvatskem voditelju g. St. Radiću?« Odgovor je bil izrečen v hitrem, skoro preplašenem tonu:

»Dragi gospod, molčite o njem, sicer izrabl priliko, da zopet spre govori in to znači pri nas novo krizo.«

»Kot vidim, ste z današnjo situacijo nezadovoljni. Kedaj in od kod pričakujete rešitve?«

Po kratkem premisleku sledi odgovor: »Mislim, da je karikaturist, ki je slikal v lanskeletni velikončni številki »Kopriv« križev pot naše mlade države najbolje do ločil našo diagnozo. Izmed vseh politikov se ne najde eden, ki bi pomagal nositi Kristusu križ, le mali dečko se trudi z željo, da postane kmalu velik in ga bo lažje nosil.«

Razgovor se je zasukal na omla-

Položnice smo priložili današnji številki in prosimo vse cenjene naročnike, da blagovolijo poravnati svojo zaostalo naročnino. Orjuna je brez fondov in podpor ter izhaja samo s prejemki iz naročnine in inseratov.

Bordrero -- komesar Orjune?

Beograd, 30. junija 1926. Po Beogradu se širijo govorice, da je bil izdan odlok o razpustu Orjuna po opetovani intervenciji italijanskega poslanika Bordrera in da misli vlada tega postaviti za komesara razpuščenih ljubljanskih Orjunašev. V pošteb pa prihaja baš tudi kandidatura on. Gavottija.

Kupujmo in podpirajmo izvrstno
Kolinsko cikorijo
 domači izdelek.

KONCERT

se vrši za čas velesojma v restavraciji
 »Pod Skalco«, Mestni trg 11. Igra prvovrstna godba od 20. do 1. ure ponoči.
 Vabijo se tudi vsi obiskovalci velesojma. Dobra pijača in jedila na razpolago.

Se priporoča za obilen obisk restavracije

Jos. Uran.

LISTEK.

VASA BJEGOVIĆ:

Kandilo

mladim Junacima članovima Orjuna dalim u borbama za očuvanje slobode i celokupnosti Domovine — Jugoslavije.

Kad heroizmom našeg roda
 Slobode nam sunce sinu
 I otreja na sve strane
 Premilu nam Domovinu
 Ustadoše zlobni ljudi
 Da nam ropstvo opet slute
 I na nebu naše sloge
 Jarko sunce, da pomute.

Ustadoše udružene
 Verne služe one moći.
 Koja nas je pre držala
 U neznanja crnoj noći.
 Da nas opet pozavade
 Kako bi se sami bili.
 A oni bi u toj borbi
 Naše zemlje zadobili.

Eh, Bog znađe, gde bi sada
 Slobodica naša bila.
 Da se nije u Orjuni
 Svesna mladež udružila
 I začela borbu ljutu.
 Borbu uma, puške mača
 Proti sviju našeg Doma
 Udruženih, razarača?

Sevali su mači luti
 U navale i obrane:
 Pucale su puške šare.
 Padalo se s obe strane
 Al' pobeđu za pobedom
 Odneli su luti lavi.
 Divni sinci Domovine
 Sa bojišta svih krvavi!

Drugove su pale svoje
 Uz počasti pokopali.
 A imena slavna Nijma
 Zlatnim slovima zapisali:
 U Anale Domovine
 I rodno im zavičaja —
 Na večita udivljenja
 Svih budućih naraštaja.

A ja za se, ceneć dela
 I herojske velje čine
 Orjunaša što padoše
 Za jedinstvo Domovine.
 Palim ovo Kandioce
 Pred skupinom Njinih slika
 U Prostranstvu milijuna
 Naših svetlih osvetnika!

Neka žižak iz Kandila
 Osvećilava humke Nijne.
 Da se vide i po miraku
 Svetle tačke Domovine:
 Da ih lakše mogu naći
 I momice naše vite.
 Na Gjurgievo kad urane
 Da te humke cvećem kite.

I neka taj žižak sveti
 Porasvetli mesto svako.
 Gde je koji Junak pao.
 Život slavno za Dom dao.
 Da b' i slavu tu zaplakako.
 U proleće svake noći.
 Pre neg bude zabećao
 Svoje zlatu u samoći!

Svetle Seni, palih diva.
 Prim' Te ovaj žižak mali.
 Malen, al' ga verna duša
 Starog druga tu zapali.
 Da b' plamićak njegov žarki
 Prolazniku sved, šaptao:
 »Stoi i ključ tribut: Slava
 Orjunaša je ovde pao!«

E. V.:

OBLETNICA KONGRESA V BEOGRADU.
 (Spominj četnika-Orjunaša.)
 (Nadaljevanje sledi.)

Z dežilejem je bil oficijelni del končan. Odšli smo doli k Savi, kjer nas je parnik prepeljal v naše taborišče.

Ob zvokih marljive domžalske godbe se je pričela neprilistena zabava in šele proti polnoči smo se podali k počitku v kolikor nismo bili odrejeni za taborno stražo.

Po par urnem spanju nas je prebudila na vsežodai budnica dom-

žalske godbe, ki je onemogočila vsako nadaljno spanje. Veselje se je pričelo znova, dokler ni bil dan znak za zbor ter prečitane dnevnega povelja. Dopoldne smo se korporativno udeležili parastosu za padlimi junaki v borbah za našo idejo. Popoldne pa smo bili oddeljeni v več skupin, ki so se odzvale vabilom posameznih gostoljubnih meščanov, ki so nas bratsko pogostili. Ena izmed skupin se je podala tudi v Zemun, kjer se je vršil z domžalsko godbo promenadni koncert, ki se je izpremenil v pravo narodno veselje.

Hitro je potekel čas našega bivanja v prestolici, ker je žal prišla ura našega odhoda.

Z isto disciplino kot smo prispeili v Beograd, smo se podali v prav iste vagone za odhod. Naravno tudi tokrat nismo bili brez ovir ter se je vsled tega naš odhod zakasnili za več ur. Da se je tudi nadalina vožnja vršila po istem sistemu kot v Beograd, je naravno, vendar smo, ko je bilo naše potrpežljivosti konec, tudi v tem oziru napravili potreben red.

V lepem redu, kakor so prele vstopali v vlak, so ga sedaj na posameznih postajah naši bratje iz raznih krajev zopet zapuščali. Posamezni slovesi na postajah so bili nad vse prisrčni, saj smo se šele v

dalinem Beogradu tudi bratje mi iz Slovenije boljše spoznali.

Hvaležni smo železniški upravi ljubljanske direkcije, ki je odredila, da so vlaki ki odhajajo zvečer, počakali dohod našega, s čimer je bila omogočena takojšnja zveza bratov izven Ljubljane.

Tako je končal kongres, na katerega smo se toliko veselili in utišli, ki smo jih takrat dobili, nam ostanejo neizbrisni.

Že na kongresu smo opazili, da je pravo mesto za našega brata Marka, mesto Velikega čelnika, ki ga danes v naš ponos in čast v isti ni že zavzema. To zadnje na nam je v popolno jamstvo, da bo prihodnji kongres iz četrtnškega stališča izpadel še mnogo boljše kot dosedanj, tako da bo zaključek istega zapustil veselejši utise.

IVKA VASILJEVA. Celje:

Tja na pomlad...

Tja na pomlad, mamica, v sladko šumeče lesove našega Primorja, me je povedla moja mladost. Tja na pomlad med cvetje Velikenoči, v lesket Adrije, sem donesla tvoji bolni pozdrav...

Bežale so blodne misli mimo sivega mejnika, hitela preko ubogih

Slovenski Radičevci.

Mala slučajnost daje separatistom v njihovi kampanji proti državnemu in narodnemu edinstvu mogočnost trditve, da se bore s tem proti velikosrbstvu in hegemoniji. Voditelji vseh nominalnih in resnično unitarističnih strank so Srbi. Ker je pri nas običaj, da pomenjajo voditelji posameznih partij že tudi vtelesen program njihove stranke, ni težko potem neuke mase uveriti, da so to zbog njih srbske stranke; kar je posebnost lepo opaziti pri naših prijateljih okoli mile nam SLS, ko govorijo svojim o SDS. Zbog tega bi bila gotovo naša največja radost, če bi blagovolil g. Stipica Radič v resnici voditi svojo politiko v duhu narodnega in državnega edinstva, ker bi s tem razbil tolikani škodljivo domnevo, da se Srbi in Slovenci ne nuste voditi po Hrvatih. Orjunaši imamo že dejstven dokaz, da se more voditi v politični praksi jugoslovanski pokret tudi po Hrvatih, ki so baš v Orjuni mnogo pripomogli k tako eksaktno izdelani jugoslovanski ideologiji Orjune, ki že ustvarja novi tip Jugoslovena, kotemu ne moremo danes samo mi, nego tudi ljudje izven našega pokreta določiti plemensko pripadnost.

Med Slovenci so se našli tudi možje, ki so smatrali potrebnim iti v radičevščino. So to možje dveh skupin. Ene poštenjakov in bivših naprednjakov, ki so se v najtežjih časih izrekli odločno za narodno in državno edinstvo ter mnogo prispevali k temu, da se je sprejela sicer ne dobra — Vidovdanska ustava po le predlogotrajnih ustavotvornih bojih, ki so s svojimi ubijalimi posledicami v mnogem zaplodek sedanjih desolantnih razmer. Drugo skupino tvorijo afašisti, dilpogačice in politični vetrogonci, ki ubirajo razglašene strunice svojega iadnega političnega prepričanja tako, kakor veter duva... Baviti se s prestopom teh se nam zdi pod našo častjo.

Drugače pa je z razpoloženjem onih v prvi skupini, ki se tudi sicer prav nič dobro ne počutijo v okrilju zgovornega seljaškega tribuna.

Gotovo je, da jih ni mogla privedi v radičevščino kukavičja narava in brezobsežna osebnost njegovega vodstva, kaj šele plemenska ideologija in nemoralno zavajanje naroda. V radičevce so šli ti ljudje iz nekega sovraštva in razočaranja nad vsem, kar se je pri nas izvršilo v teh mračnih osmih novoinih letih. Cesar ni mogla doseči pri teh ljudeh Avstrija in klerikalizem, to so dosegle povišane razmere s svojimi eksponenti.

Glavni krivec na je naš nesrečni partizanski parlamentarizem, ki je s svojim strahovitim postopanjem vrget v blato najvišje ideale, za katere so se borili najboljši možje našega rodu. Elementi kot Lazice, Rade, Voislavi in še vsi svetci te vzajemne družine so zastrupili povsem naše razmere in ubili v celih plasteh naroda vsak pojem časti in poštenja. Partizani z gotovim obeljezjem so si nadeli ščit privilegirane državotvornosti in gorja onemu, ki ni veroval, da sta v partiji Baše zapovedana obstoj in bodočnost države in dinastije. Bil je zavržen in prepuščen orožniškemu kopitom, da so ga po mili volji kundačili.

Duše, ki niso bile doveli jake, da bi prenesle ta udarec, so klonile in instinktivno prešle k onemu, ki je bil do tedaj nailekstremsi njihov sovražnik — Stjepanu Radiču. In tako imamo danes Slovence radičevce, ki so prisegli na narodno edinstvo polni vere v njegovo resničnost in poslanstvo dočim danes izpovedujejo preko ust svojega prvobornika, da so Jugoslovenci čifuti. Izgovarjanje na seljaško solidarnost in morda celo na prilazne nasvete čeških agrarcev igra v resnici tu zelo, zelo podreleno ulogo...

Te reakcije na povišane razmere na se je treba odločno orestiti! Kakor imamo že svojo sodbo o teh novopečenih radičevcih, vendar še vedno verujemo, da so še zmožni orestiti se zmotnih in škodljivih nazorov Stipice Radiča in kreniti nazaj na prava pota!

Je pa sedaj zato zadnji čas!

J. T.

Tužni glasi.

Fašistovski slavi v Sežani. Dne 20. junija se je vršila v Sežani velika fašistovska slavnost. Blagoslovili so prapore fašistovske sekcije v Sežani ženskega fašistovskega oddelka istotam, sindikata obrtnikov in trgovcev, sežanskega okrožja in sindikata kamnosekov v Velikega Repnja. Slavnosti je prisostvoval sam tržaški prefekt, tržaški župan, zastopniki pokrajinske uprave, postojnski podprefekt in razne druge ličnosti. Prefekt Gast je v svojem govoru slavil zlasti mir in red, ki vlada v Italiji, in pozval prisotne, naj gledajo le malo čez državno mejo, kjer vlada povsod nemir, in kjer se povsod krega in kolje. Italija, da bo vedno ščitila zavedne Kraševce in naj se obračajo na vlado v vsakem slučaju potrebe. Po ročnik sežanske milice Grazioli je bil v svojem govoru bolj oster in je

kraških tal, oblagodarjenih z borbnimi borovci preko rožnatih cvetličnih jabolk in akacij tja v preleste domače vasi...

Čez ves ta neskončni lazur, v naročju nedeljskega solca, iskrec kot dijamant v svitu belih tadelnic, valovec ob vznožju rodne doma, posejane s cvetjem, tie doli do pravilnečnega Miramara v objemu srebrnopolnih oliv in slikovitih vitkih palm, je blodil moj plahi solzljivi pogled...

Čez ves ta kras v čaru lužne noči, ko je tiho snivalo morje sanje o sreči in svobodi, ko so trepetala okena belih hiš v zatšlu trti in jasmina — čez vso to omamno lepoto pomlad, nasičeno z vzduhom rož in vonjem morja — s tihim čvrčanjem ptic v robidovitu krat potoka in s pobožnim petjem slavčka v oleandru pod latnikom domačega praga...

Mamica, na pomlad zvalilo me je kosovo petje v rodno vas na pomlad, ko je trepetalo ozračje od tihih zvokov juga in ko so mi lastovke čvrčale pesem domačih trat...

In na pomlad mati vračala sem se na svobodna tla v okrilje smrek in bistre Savinje...

po vzgledu Mussolinija žugal vsem onim, ki bi napadali ali zasramovali fašistovske prapore, s svinčcem. Ob tej priliki seveda ni štedil tudi z izrazi »Svinčec« in »slično, ki so vedeli prisotnim in še bolj odsotnim zavajnim Jugoslovenom. Ob prihodu prefekta niso bile vse ličnosti takoj na mestu. Šofer je ustavil avtomobil pred nekaj gostilno, kjer je čakalo nekaj radovednih domačinov. Stopil je iz avtomobila in stegnil po rimljanski roko proti domačinom, ki so začudeno gledali, kaj hoče mož od njih. Končno je tudi prefekt spoznal zmoto in se je obrnil na drugo stran, kjer mu je zbrala šolska mladina na komando zaklicala običajni eia, eia, alala. Sežansko mladino so siloma oblekli v uniformo, šolarčke v črno srajco, balile in deklice v bele bluze s fašistovskim znakom. Ker so se po večini nprli in je prišlo tudi do nekih prizorov, kjer so učitelji naravnost preplašili učence za slušati, da ne prinesejo zahtevanega denarja. Ko so fašistovski oblastniki sprevideli, so vrnili denar celo onim, ki so ga bili že vplačali.

Mitčniki iz Sežane in iz bližnjih krajev so bili razvrščeni med radovedneže, tako da je izledalo, kakor da je odziv na razne vzklike splošen. Ko se je pripravil sprejeto, so notisnili vse prisotne proti malemu trgu, odkoder se je imel pomikati sprejeto. Kdor je mogel se je pravočasno umaknil. Kdor pa je moral korakati v vrsti, si je z roko potiskal klobuk na čelo, da ga ljudje ne bi videli, drugo pa je napol skrženo iztegoval proti prefektu.

Tekom dneva je prišlo tudi do incidenta v bližnji vasi Štorje, kjer se je imel vršiti občni zbor tamonkega izobraževalnega društva. Napad je vodil znani odpadnik Josip Gerbec.

Nova škana. Oblasti so začele delati velike težkoče uvozu knjiz iz inozemstva. Tako je pred mesec dni prejel predsednik »Učiteljske Zveze« naznanilo, da so došle knjige Šolske Matice za naročnike v Italiji. Ko pa je hotel dvigniti knji-

ge, so mu naznanili, da mora predložiti »nulla osta« tržaške prefekture. Vložiti je moral tozadevno prošnjo na kolkovanem papirju. Prošnja je romala na šolsko skrbništvo, ker so knjige šolskega značaja. Toda še danes nima v rokah potrebnega »nulla osta«, to celo

kljub ponovnemu povpraševanju. Med tem pa čakajo knjige na kolidvoru in bo prizadeti moral plačati tako nastale stroške, ako bo sploh dobil potrebno dovoljenje. Ni nam znano, da bi bil kje obavljen tozadevni razglas, ki urejuje uvoz knjig.

Orjunaške svečanosti v Sloveniji.

(Konec.)

V tem hipu se je prefrgala trobojica na spomeniku, ki je zablestel oblit v solnčnem žaru.

Preko množice so jeknili glasovi komandantov: »Mirno«, ki so poklekli za hip vse orjunaške čete.

Po tem hipu je povzel besedo zopet brat Marko in zaklical trikratni »Slava«, kateremu klicu se je odzvalo vse članstvo. Za spomenikom le zagromela petarda in odjeknila preko celih Trbovelj.

Za bratom Markom je stopil na govorilnico brat predsednik Drek-torila

dr. Ljubo Leontić.

Negov govor ne moremo objaviti v origin, ker ga nismo mogli stenografirati v celoti. Pozdravljen je bil že pri prvih besedah z burnim Zdravo Ljubo. Govoril na le približno:

Zdravo viteška Orjuna! Bonosni Sokoli svobodne in ujedinite Jugoslavije, ki ste prihiteli na to mesto pokloniti se spominu padlih bratov in da pokažete, da Vaša ljubezen sega i preko groba, in da nikdar ne bo Orjuna pozabila padlih bratov Stanka Žarka i Franceta, s katerimi nismo bili enaki samo po krvi nego i po duhu.

Bratje, ki so bili orosili na tem mestu našo grudo, so padali polni čustvovanja in mozga s široko koncepcijo, da smo Hrvati, Slovenci in Srbi ena narod. Bili so nam bližji nego rodni bratje.

Mi danes na tem mestu ne dolžimo, niti ne prihajamo sklonjenih glav, odti v črtno nego samo s turbo v srcu za trojico naših padlih bratov, ubitih po rokah zapeljanih, ki so strelani namre po hriškanih onih, ki so jim oznanjali, da je Orjuna avantgarda tulega kapitalizma našti ni nikogar v tej zemlji, ki bi vodil o tem tujem kapitalizmu toliko računa, kakor Orjuna. In baš s tega mesta kličemo odločno, proletarcem Jugoslavije, da smo Orjunaši oni, ki bomo poskrbeli za to, da bo v tej zemlji zavladala pravda, poštenje in da bodo zasigurni našemu proletarcu vsi materielni in moralni pogoj potrebni za življenje.

Z nasmehom so umirali naši bratje, ker so se kot idealisti veselili žrtvovati življenja za državo in poljubljali naše prapore, ko so izdihali, (Orjunaši kličejo Slava!) Baš tako smo i mi vsi kolikor nas je tu, pripravljeni vsak hip umirati — poljubljajoči naše simbole — prapore, ki pomenjajo modrino svobodnega in prostranega neba, belino in čistoto na naše velike ideje in krvavo zemljo, ki jo pojimo z našo krvjo že vekove.

Orjuna je s svojim današnjim številnim posetom dokazala, da priateljstvo Orjunašev sega i preko groba in da se zaveda, da bo z grobov vstala naša misel vsa okrepjena in ojačena ter da so vsi, ki so danes prihiteli iz cele Jugoslavije pripravljene vsak hip se žrtvovati, kakor padli, ki jim odkrivamo danes spomenik, kateri kličejo preko groba, da ideja nikdar ne preneha. Ponosna Orjuna! Iz tega mesta pojdi preko cele Jugoslavije in povej vsem neustrašno, da se v svojem pohodu, ki ga započenaš s tega mesta, ne bojiš niti smrti. V to ime te pozivamo Orjuna, da se pokloniš večno živim inakom Stanku, Žarku in Francetu s trikratnim pozdravim klicem Jugoslaviji. Kralju in Orjuni cele zemlje.

Trikrat je odjeknilo kakor iz ene grla tisoč orjunaških neomahljivih pozdravov in se zlivalo z grodom petarde preko navzočih mas naroda ki je močje in nemo opazoval orjunaško češčenje padlih borcev.

Na tribuno je stopil iunaški in drzni vodja vojvodinskih Orjunašev, stari borec Principove šole, oblastni čelnik vojvodinski

br. Dobroslav Jevdlević

in pozdravil približno sledeče:

Četniki Orjunaši! Zdravo! Današnja vidovdanska proslava velja onim, ki so padli pod rokami komunistične drhali, kot anostoli naše ideje edinstva in borbe proti vsemu destruktivnemu. Bratje, ki so padli na tem svetem kraju niso prihajali med proletarce z eksploatacijskimi načrti, nego kot preprosti pošteti delavci, hoteči pomagati zablanim in zasledenim bratom katerim so hoteli odoreti oči in jim dokazati, kje sta istina in pravda. Ta pomoč se ni skladala z interesi onih, ki žive na račun nezavednosti zapeljanih delavskih mas ki jih bo Orjuna prepeljala preko sedanjega stališča razrednih razlik in internacionalizma pod našo slavno trobojico in z njo na čelu do pravega in Jugoslovena dostojnega življenja. Zato so morali pasti bratje, katerih spomin slavimo danes in plačati svojo nacionalno akcijo s svojim življenjem. Mislili so tedaj slepi in gluhi, da nas bodo v tresku bomb in divji borbi razpršili in uničili. Mi pa smo se baš tega dne afirmirali in pričeli svoj pohod v smeri, na kateri stojimo danes iaki po številu in volji, da pohitimo od tu naprej prežeti revolucionarnega duha po potih, ki smo si jih začrtali pri naši stvoritvi z namenom, da čim preje dosežemo naš svetl Vidovdan Vstajenja in Zmaga. Kakor smo s svojo krvjo ugasili požar komunizma, ki je preti uničiti našo domovino, tako pa se zaklinjamo, da ne bomo nikdar krenili z naših revolucionarnih poti, dokler ne dosežemo popolnega uspeha. Revolucionarji smo bili pod Avstrijo in pozitivni revolucionarji smo ostali i danes vključ sedanjim sramotnim časom, ki ubijalo vse naševotne, kar je imel narod Vidovdanskim herojem, ki menda ne more poimeti več resnice, da za male narode ni svobode in obstanka brez neprestanih žrtv v borbi proti silnim in močnim. Ti močni so tudi oni, ki danes vale na našo malo domovino vso pezo odgovornosti za desetmilijske žrtve človeštva, darovane na oltar vojnega poželenja Vilhelma in vsemogočnega angleškega kapitalizma. On, ki je vstal, da s svojimi šibkimi, jetičnimi prsi zastavi naval Germanov v malo Srbijo je danes kriv svetovne vojne in sodijo ga oni, ki niso vredni imenovati niti njegovega mučeniškega imena. (Iz vrst batalionov zaori, kot pliusk morja, Slava Principu!)

In ta zemlja, katero je spasil naš Princip, nosi sedaj farizeje, ki se mu odrekajo in ga izpostavljajo sramotnemu najčrnejšim sovražnikom naše nacije. Ne odreka na se Principu Orjuna ki vidi v nem svoj vzor in v njegovem heroičnem samožrtvovanju nenadkrilivo primeri linile na kateri mora vsak njen član, ki hoče, da bo kdaj njegov zemlji bolje, nego je danes, kajti dokler bo Muratov, Ferdinandov in Musselinov toliko časa mora ta zemlja roditi i Miloš Obiliče i Gavril Principa. (Zadnje besede elektrizirajo vse navzoče in burno zaori klic: Živela revolucionarna Orjuna!), ki bodo zmožni izvesti našo državo iz sedanjega kaotičnega stanja in jo povesti do one višine, kakor smo jo izmerili mi pred dvema letoma na kongresu.

Danes vlada v tej zemlji še vedno separatistični režim, ki je otroval in načel že vse tekovine, katere so očuvali tekot desetletne obupne borbe naši najboljši. V tej zemlji je danes neokrnjena po zlo-nosnem duhu separatizma samo še vojska. (Živela vojska!)

In da je temu danes tako pa smo krivi v nemali meri tudi mi sami, ki smo dopustili dve polni leti nemoteno okrepitve in tačanje separatistov in defetistov ki spadajo samo v zamreženo runo. Obljubljamo pa baš na tem mestu pred sencami naših padlih bojnih drugov, da bomo v kratkem nadomestili vse ono, kar smo zamudili v zadnjih dveh letih. Nismo mi oni, ki glasujemo za nettunske konvencije in izdajalo

veliki zavezanci našo zemljo in krl. Nismo mi oni, ki jim ni mari krik zaslužjenih in neosvobojenih bratov, jočečih pod igom črnosrajčnih banditov. Bomo pa oni, ki bodo poskrbeli da ostanejo te pogodbe na-dir in da bo tudi krik onih tam preko kmažu uslišan: ko bomo še preje prečistili račune s kukavicami in podlež, ki so sedaj sredi med nami hlapi rdečega in črnega Rima.

Vam pa bratje, ki ste padli, pozdrav in poklon Voivodinskih in Sumadijskih Orjun, ki ne bodo nikdar pozabile žgati i Vam pred svojimi ikonami kandila i moliti za blagopokoj Vašim iunaškim dušam. Vi bratje Orjunaši, slovenski zvesti stražari naših severozapadnih granic na si bodite svesti, da bomo vselej zapustili naše pluge in zgrabili svoje karabinke in kame čim nas pozovete bilo proti kateremu-koli zunanemu ali notranjemu sovražniku. Samo zavite in mi bomo na mestu!

Živela edinstvena močna in revolucionarna Orjuna!

Govoru brata Dobroslava je sledilo večminutno ploskanje in odobravanje, ki kar ni hotelo prenehati. Potihnilo je šele, ko je stopil na tribuno zopet br. predsednik

dr. Ljubo Leontić

in zaklical Orjuna! Mirno! Dvignite prste k prisegi! Proti sinjemu nebu se je dvignilo tisoč parov prstov in tisoč parov ust se sledilo besedam prisage zvestobe, ki so padale na duše vseh, kakor težka kladiva in v par hipih pretvorilo razpoloženje vseh v sveto in vsegomočno fanatično vero, s katero je mogoče ustvarjati nerazumljive čudeže:

»Zaklinjam se buntovnom krvju svojih pradedov: zaklinjam se plemenitom mekom malke svoje: zaklinjam se višnom neba i dub'nom našeg slobodnog Jadranskega mora; da ču stajati nepokolebljivo i neustrašivo i radi i borbi za neopuun oživotvorenje vodilke mišji naših mrtvih heroja: jedne, edinstvene, slobodne i nezavisne narodne države Jugoslavije.

Tako mi pomagao Veliki Bog Prava Pravda i Istine, Amen.

Uti se prisage je bil neopimljiv. Dosegel je višek s poklonom šume orjunaških radostno ponosnih praprov, vdano poljubljajočih tla, prežeta s krvjo treh njihovih neomahljivih branilcev. Par trenutkov je bilo vse svečano tiho kakor v grobnici, dokler ni zavihral preko poljan orjunaški Zdravo pomešan z grmenjem petard.

Nato se je razvila zopet povorka, kateri pa so načeljevali to pot Voivodinski Orjunaši s čeladami. Njen povratek je bil enako discipliniran, kakor pohod na mesto svečanosti. Za izpremembo so samo svirali trobač in bili posamezni batalioni orjunaške bojne drevitje ki so jako odmevale preko trpotne trboveljske doline in oznanjale vsem na levo in desno, da Orjuna še stoji in da bo še stala neokrnjena na svojih pozicijah do dne, ko bodo s krvjo očuvani barjaki vihrali po jurijem naletu na za večno osvobodnih postojankah.

Na kolidvoru

Po prihodu na kolidvor je stopil pred postrojene batalione mrkih četnikov z žarečimi rdečimi zvezdami neugasljive ljubezni in zvestobe

br. Veliki čelnik Marko

in se zahvalil borcem za disciplinirani in enodušni nastop, ki je zadivil i največjega skeptika in povzročil marsikateremu prijatelju Orjune grenke ure premišljevanja, kako in s kakimi sredstvi bi bilo mogoče te železne vojske zrušiti. Osobito je globoko dojmilo na vse postopanje Orjune napram onim, ki sovražijo in nadlegujejo posamezne niene člane zategadelj, ker so Orjunaši. Čas je krajšal izprehod preko Save, kjer se je zbralo sto totine Orjunašev, dokler se niso ločili in odpeljali z vlaki v Marjbor ali Ljubljano, kjer je bilo na programu

RAZVITJE PRAPORA

težko preizkušene Orjuna. Št. Peter-Vodmat, na katerega so odkorakale številne čete Orjune takoj po prihodu v Ljubljano preko Miklošičeve ceste. Franciskanskega mostu in Poljanske ceste. Prihajajoče čete Orjune so zadivile Ljubljancane, ki so se imeli priliko prepricati, da v orjunaški Ljubljani živi še vedno krepko Orjuna, ki samo

bolj šteti s svojimi močmi in nastopi. Nemilo je dirnila seveda tudi svoje stare simpatije najrazličnejših barv, ki so na žalost spoznali, da je še daleč dan ko bodo smeli zopet po svoji volji diktirati ljubljani svojo voljo. Prebivalstvo je z godbo in cvetjem odeto. sprčo mirnega in dostojanstvenega poteka proslave v Trbovljah razdragano povorko navdušeno pozdravljalo in vikalo Orjuni in njenemu vodstvu.

Razvite.

Na okusno okrašenem prostoru pred St. Petersko vojašnico se je zbralo že pred prihodom povorke številno občinstvo, ki se je pomnožilo še z maso naroda prihajajočega s povorko. Tako, da je bil Stanka Vrazov trg zelo dobro napolnjen. Obred razvite se je takoj pričel, čim je zasedlo vodstvo Orjune tribuno. K novemu praporu je pristopil prvi naš

Marko

in nagovoril zbrano Orjuno in narod.

»Zdravo Orjuna! Drugič Vas že danes pozdravljamo. Prvič smo se spominjali naših imaško padlih bratov v Trbovljah, sedaj pa v drugič slavimo razvite enega naših novih praporov, nad katerim bodo po vzgledu padlih sledili vredni novi — živji! V Trbovljah smo dokazali, da nismo mi element nemira in da nismo na konicah naših praporov samo znake miru in ljubezni — li-pove vence, ki jih nudimo slehernemu našega rodu. Tu pa hočemo povedati danes, ko baranta za našo zemljo, da bomo temu barantanju in prodajanju napravili konec mi, ki se ne damo v tej zemlji kjer je že vse na prodaj, podkupiti niti prevariti za nobeno ceno. Dan, ko bomo polagali obračune s kramarji naše narodne imovine je vedno bližji. Z vsakim razvitem slehernega našega barjaka napravimo nov udarec proti namenom tistih, ki mislijo, da se grade večna priateljstva in miroljublja na naših krievih in nasilju. Se en prapor je bilo treba razviti, da kličemo zopet za hip, ko bodo zaigrale v zlatem solnčnem sonu prelivačice se barve naše nebesne trobovnice, da se Orjuna navzile vsemu delu raznih ministrov in partizanov še vedno prav dobro zaveda, kaj je njena naloga, ki je rešitev in združitev z nami vseh tistih nesrečnih, ki so postali po letu 1918, plen močnih in nasilnih — in katerih edini up je danes še Orjuna. Slavospevi na račun zatiralcev našega rodu bodo in morajo ostati samo prazna beseda govornice v veter, zato ho v nemali meri poskrbela Orjuna, ki ne bo nikdar dopustila, da bi kdaj nozabil narod na zarobljene brate, za katere mora priti tudi dan, da bodo pod varstvom tega prapora, ki ga sedaj razvijamo priče živeti novo in lepše življenje od sedanjega. V to: Pomož! Bog umaci!

Med sviranjem državne himne je pristopil k praporu praporščak Potnik in ga sredi let rok Velikega čelnika s prisego zvestobe in obljubo očuvati ga pred komurkoli že bilo!

Novo razvitemu praporu je pripela nato požrtvovalna kumica sestra Tina Grošljeva krasno izdelani trak z besedami:

»V težkih dneh ko se temni nad našo zemljo nebo z južno-zavada, ti pripeljem ta trak v veri, da boš od bil vsak poizkus sovražnika prelatiti našo sveto zemljo!»

Govor sestre kumice je sprejelo članstvo z burnim odobravanjem, ki se je stopnjevalo obojito po ljubkem nastopu treh malih deklic, ob lečenih v barvi trobovnice katere so izrazile svojo radost nad tem, da je razvit nov orjunaški prapor zaslužnienim bratom v uče in domovini v skorajšnji spasi.

Imenom Orjune St. Peter-Vodmat je pozdravil brate in sestre, ki so prihiteli v tolikem številu, njen resno marljivost, zgledni predsednik. Zahvalil se jim je za obisk in jih pozval h krepkemu delu za Orjuno, ker to čaka še toliko dela.

Po nekovem pozdravu je stopil v ospredje br. predsednik dr. Ljubo Leontić in pozdravil zbrane približno:

»Bratje in sestre! Po Trbovljah smo prihiteli sedaj v prestolico jugoslovenske misli — ilirsko ljubljano z namenom, da zaobljubimo pri novem razvitem enega naših praporov sveto zaobljubo, da hočemo slediti po poti idealov svete-

ga Vidovega dne, prežeti borbena-ga duha.

Razvili smo nov simbol edinstva in jugoslovenstva, ki kliča na kljub vsemu, da smo Slovenci Srbi in Hrvatje kri iste krvi edinstvene jugoslovenske rase, kakor propoveduje Orjuna. Orjunaši ne štejemo, koliko nas je.

Videli ste šumo zastav, kako je zavihrala preko Ljubljane, kjer je še pred desetimi leti vladalo črno-zolto bandero, in oznanjevalo taisti ljubljani, da imamo danes državo od snežnega Triglava do krvavega Vardara, od ravne Panonije do plavavega Jadrana, ki za nas hoče oropati sedaj prekmerski sosed. Ti prapori in Vi bratje govorite s tega mesta vsem, da ne bo miru popreje dokler ne bo potegnena meja nam in naši tam preko, krvava granica od izviru Soče pa do sredi svobodnega Jadrana. (Burni klic: Tako je!) In Orjuna izjavlja odkrito, da ne bo nikdar mirovala niti za hip, dokler ne bo potegnjena ta črta, ne katere zamejitvi bo nastopil šele večni mir. Ugovore in konvencije sklepata na papirju. Mi pa li bomo z rezili naših mečev in svojo srčno krijo na mestih o katerih danes govorite za zelenimi mizami, veruioč, da mora priti čas, ko bo po vseh mukah zrastle od Brd do Soluna Velika Jugoslavija pod okriljem našega imaškega Kralja in z našeli, ki jih propoveduje ti Orjuna!

Za predsednikom dr. Leontićem je stopil pred bataljone

br. Dobroslov Jevdjev

in zaklical Orjunašem:

»Pozdravljeni Orjunaši, nosilci svobode in borbe v tem momentu, ki je naltežji v našem narodnem življenju, odkar smo izgubili tretjino efektivnih narodnih moči po vseh bojišnih svetovne vojne. Orjuna je danes osamljena in preganjana od vseh, ker hoče dobro Kroati in narod. Še eno zastavo je bilo potreba razviti danes, da poidemo z njo ne nad Rim, nego nad Beograd, in to nad oni Beograd, ki kliča danes pred komedijanti in se valja v gnou korupcijskih afer.

Za nacionaliste danes v tej zemlji ni kruha, ni mesta in službe, ker morajo tisti, ki vodijo našo zemljo klečati pred tistimi, ki so bili in ostanejo samo proste kukavice brez sramu in ponosa. Privilegiji se dele tem, ki rušijo državo in socialni red za nas pa nima država drugega nego jetnišnice in mrzle zapore. Verujemo pa, da bo prišel dan obračuna za vse to, ko bomo podrli edinstveni in kompaktni vse barikade, katere nas danes ločijo od mesta na katerem bi morali biti že leta 1918. Po tem obračunu pa se bomo po kajmakčalansko pogovarili tudi s tistimi, ki nam danes vsiljujejo nettunske konvencije. Tedaj bomo videli tudi črvi: sr. Trst, Gorica, Reka, Istra in kje so meje postavljene med nami in heroi po velikem Bogu in neizbežni usodi.»

Po govoru Jevdjevića se je zahvalil še br. Roš in razvila se je veličastna povorka, ki je orjunaško disciplinirana prikorakala do Selenburgove ulice po predhodnem razgovorjanju s policijo radi obhoda po mestu, ki je bil zaustavljen pred

Kazino

po šibkem policijskem kordonu, katerega bi lahko orjunaški bataljoni brez najmanjšega nabora razbili. Zaupajoč v prevdarnost in razumnost gospoda dr. Mlekuža so se čete ustavile in pričakovale povlačenja kordona do Knafljeve ulice. Vodstvo Orjune je po svojih zastopnikih v tem hipu storilo vse, da bi izbeglo nemili incident z možmi, ki jim je instament svet še iz-za časov, ko so uradovali po Trilestu in si stekali slavo najboljših avstrijskih policijskih uradnikov. Položaj je uvidevno presodil tudi stražni nadzornik Slanovec, ki si je znal dobro predstavljati usodenole posledice, če bi prekipelo neznanstvo potrpljenje čakajočih čet do izbruha ter dalo duška s predrtnim kordonu, ki bi se v tem slučaju, ko bi se pričela borba, prav gotovo ne ustavil pri italijanskem konzulatu nego kje drugje. Razpoloženje čet je najboljše karakteriziral dobrovoljec-Orjunaš Srb z besedami nas ni zaustavil milijon do zob oboroženih Avstro-Nemcev-Buigarov in nam zaopredil nehoda preko domače zemlje, sedaj pa nas zastavlja v domači državi naša policija katero plačujemo s težkimi davki, radi one države, proti kateri

bomo morali že morda jutri zapustiti s krvjo priporjeno zemljo in oditi v novo še strašnejšo borbo.

Položaj je rešilo samo vodstvo, ki je dalo novele povorki da je odšla proti Nunki cerkvi in od tu nazaj v St. Petersko vojašnico, kjer je bil razhod.

Pohod na veleselam.

Po končanji povorki je prišlo med četami v Šentpeterski vojašnici do glasnega izraza ogorčenja nad postopanjem policije. Zabava, določena po programu, je postala sprčo tega razpoloženja iluzorna. Orjunaši-gosti so stopali v čete, ki so korakale na kolodvor. Voivodinci, ki so se poslužili veleselamskih kart, da so imeli polovično vožnjo, katero prometno ministristvo ni dovolilo, so odkorakali v četverstopih na veleselam, kjer so nameravali žigosati vozovnice. Prišedši v Prešernovo ulico, se pojavili kot iz tal zrastle močan

kordon policije.

ki je hitel v teku četi nasproti. Par krikov in že so pričeli padati gumbčke po glavah Orjunašev, ki so po večini imeli pokrite s šlemi. Voivodinci — večji del dobrovoljci — so sprčo tega dejstva obstali trenotek, kot vkopani.

Možje, ki so pretirali na najboljši izpostavljenih mestih med svetovno vojno vso Golgoto srbskega naroda, ko so prelivali kri na vseh bojišnih za svobodo jugoslovenskega naroda, so doživeli trenotek, ko li bice pendrek državne eksekutive na glavni cesti tretje prestolice svobodne države v obraz in na komaj zatrtih ranah dobljene v petletnem krvavem meču za svobodo. In to radi tega, da se jim zabranilo pot mimo bivaljske onega, ki predstavljala pri nas narod, katerega sinovi brez kazni požgajo, pošiljajo in more naš narod.

Policija je skušala izrabiti ugodni trenotek ter pritisniti tudi od strani na četo. V istem hipu zadoni povelje in bliskoma se razvije četa

Policijskemu ravnateljstvu!

Ob pritiski zadnjih žalostnih dogodkov na ljubljanskih ulicah na Vidovdan, smo imeli priliko občudovati neugodnost številke Stražnika na revolverski torbici katere so nekateri stražniki skrivali s tem, da so pri batljanju posameznikov držali roke na torbici, ali pa so jih kar pomaknili v stran, da le ni bilo skoro nič videti. Ker imajo gospodje stražniki številke zato, da se jih more na podlagi njih kontrolirati, ne pa da

v kordon. Situacija postaja z vsakim trenotkom opasnejša. Orjunaši udarilo z golimi prsi in rokami ob policijski kordon, ki bje vedno silneje. Posamezniki padajo omamljeni od udarcev, preko njih pritiskajo novi. V tem trenotku pade prvi strel, očividci — ki so gledali bol skozi okna — trde, da iz vrste policije, posamezni Orjunaš prebije kordon, krvavi in raztrgani — čim vidijo, da so osamljeni, se vržejo nazaj v mež, da pridejo do svojih. To je dovolj jasen dokaz, da niso rabili prvi orožje Orjunaši, ker bi sicer s paljenjem policiji v hrbet gotovo padlo na njeni strani mnogo več žrtev. Boreča se masa, giblje se zdaj sem zdat tla, vsak trenotek zgleda, da se podere ta ali ona vrsta. Kritičnost situacije naraste do vrhunca. Voditelji orjunaške čete spoznajo, da pride lahko do strašnega krvoprelitja. Tromba zapoje na umik. Zadnja vrsta Orjunašev prične z umikanjem, prve, zbesnele vsled pretepavanja s strani policije, se bjejo s podvojeno silo. V tem po-čji drugi strel, ki mu sledijo vedno gostejši. Posamezniki zavzamejo strelske pozicije. Streljanje postaja vedno silnejše, dokler se ne umaknejo z bojišča zadnji strelci. Zalostni sponad, ki je pustil na obeh straneh žrtve, je končan.

Nerazumljivo nam je in obsolamo, da se je prelivala bratska kri v pouličnem boju, a tembol nerazumljivo, kako so mogli pretepavati po boju, ko je morala nerazsodnost končati, ranjence, ki so obležali sredi ceste. Priznati pa moramo, da so se našli med policijo možje, ki so se zavzeli za nie in prepredili nadaljino živinsko postopanje. V bližini mučič se br. dr. Jamar je pre-žiraloč nevarnost bil takoj na nesrečnem mestu ter nudil ranjencem drvo pomoč.

O postopanju policijskih organov na tej bitki na bomo še poročali in ga osvetlili z vsemi pričami in slikami, da bo javnost videla, kaj je vse mogoče pri nas.

ih skrivalo — predlagamo, da jim jih odslej z novimi pendreki postavimo na leve grudi, kakor jih nosijo že zagrebški stražniki. Upamo, da v tem slučaju ne bomo doživljali slučajev, kakor do sedaj, ko se mora človek obračati na spoštovani naslov s prečno, da mu blagovolji predstaviti stražnika in izmed njih šele na zboru določiti kdo je bil on, ki je pregoreče uporabljal nad mirnim pasantom pendrek.

Razoroženje Orjune.

V teh dneh je pisarilo naše časopise toliko in tako različno o Orjuni, da je za hip pomotilo vse to škripsarenje in najboljše poznavačca Orjune. Podrobno se bomo pobavili z vsemi temi izsledki bolne fantazije naših politikastrov in plašcev, ko nam bosta prepuščala čas in prostor. Dotakniti se moramo samo največje gluposti vredne, da bi zrastle kje na gredi kakega bivšega »ekspolizaira« in ta je o razoroženju Orjune.

Brihtnost naših kramarjev je silna. Ona jugoslovenskega Mussolinija pa presega vse. Komur so le najmanje poznane prilike, ta ve, da Orjuna ni odslej prešla še od nikogar orožje, najmanje pa od države, katero vlada sedaj že skoro leto dni najčrnejši separatisti in smrtni sovražniki Orjune. Zato je tudi govorjenje o razorožitvi neoborožene Orjune beseda vržena skozi okno senzacijske želimeni občinstvu. Priznamo, da imamo orožje! Plačujemo zanj tudi primerne takse ki nas opravičujejo do nošnje orožja. Drugače pa dobro vemo, da nam bi zadnji polici v najzakotnejših gnezdih odvzel v smislu naredb orožje, če bi ga le imeli! Ako mislite, da tega ni storil doslej, dokler mu niste dali posebnega obvestila o razoroženju Orjune, potem je razil z Vami zakon in spada vse drugam, nego v eksekutivno državne oblasti.

Z grožnjo, da Orjunašem ne boste dali odslej več orožnih listov, ustvarjate zakonito drugo kasto manjvrednih državljanov. Uverjeni pa ste lahko že danes, da si bomo že znali otrresti tega kastovskega razporeda in si poiskati svojih pravic, kakor smo storili že enkrat, ko ste bili vi še sluga dvočlavske orla. Onim, ki pa se jim hoče razoro-

ženja Orjune, pa resno svetujemo, da si popreje ogledajo nekoliko okoli sebe. Prilik za ta posel se jim od beograjske čaršije pa do Vlaške ulice nudi več kakor dovoli, Orjuno pa pustite z razoroženji pri miru, ker bo morala sicer res pograbiti zopet po radikalnejših sredstvih in dokazati, da poleg pendrekov eksistira tudi težke orjunaške pesti za one, ki še niso pozabili, da so časi § 14. in poizkusi igranja SHS Mussolinijev na konicah žandarjev proti jugoslovenskim nacionalistom že davno minuli!

Kie smo dobili Orjunaši čelade to močno skrbi gospode okoli »Slovenca« in »Jutarnjega lista«, ki jim menda še vedno brli pred očmi c. kr. nikellhauba. Da jim ne bo skrb grenila že itak težkii ur, izjavljamo da smo pripravili vsak hip dobaviti vsem poslancem slavne SLS čelade, kakor tudi njihovim Orlom, če se jim zdi jih nositi na tonzuriranih temenih. Gospodje! Za denar se dobi vse, nalložje pa vojaške čelade, ki bodo morale še zelo pripravne i za vas, če prično Orjunaši zopet zastopni deliti svoje vizitke ki ste jih, kakor izgleda že zopet tako potrebni.

VSE ČLANE, ki se še niso iavili zbog postopanja posameznih policajev-batnašev, pozivamo da se nam takoj javijo, ker jih potrebujemo za dokaz, kie je na mestu ne razoust, nego odnust!

Dopisi.

Razburjenje v Dolnji Lendavi. Vslad blatenja Slovencev v časopisu in na shodih ter v podrobni agitaciji so Slovenci postali edini,

da treba obračunati temeljito s hujšakci mažaronske vrste. Izdalo se je poseben oglas potom lepakov na narod s pojasniliom, da naj prebivaistvo mažarske narodnosti ne naseda hujšakcem, ker naš boj velja le gotovi golazni. Ze so pa pričeli širiti vesti, da v slučaju napada na župnišče pride vse okoliško prebivalstvo na Slovence. Take govorice nas ne strše, gospodje! V slučaju pa, da bi privedli nedolžni narod do tega dejanja, ne uideite naši sodbi! Mi nimamo proti nedolžnemu narodu ničesar razen, da mu pomagamo s posojili, da ga rešujemo mažarsko oderuških obresti.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Dne 20. junija je po mučni bolezni preminul gosp. Tone Brezovčnik, gostilničar in lesni trgovec. Pokojnik je bil neumoren delavec na polju za osvobodjenje našega naroda, prvobornilj v našem nacionalnem boju in soustanovitelj tukajšnje mestne Orjune, kjer se je neustrasno udeleževal kot glavar akcijske čete. Bil je vsestransko ljubezniv tovariš in povsod priljubljen. Njegov pogreb je bil veličasten. Ob soudeležbi Orjune iz Sv. Lovrenca in Maribora, Sokola, požarne brambe in pevskega zbora sta se poslovlila z gniljivim govorom ob odprtem grobu gosp. Dr. Irgolič in Polde Kodrman od nepozabnega Orjunaša. Slava njegovemu spominu!

Šoštanj. Pet zapovedi gotovim šoštanskim narodnjakom:

1. Posecati Union, je glavna.

2. Ob vsaki nedeži priliki se vezbati v švabčarenju, da se izogne te nevarnosti lajanja.

3. Nabrati korajže pri sladkem vincu (če se zraven dobi rdeč nos, nič ne škodi, saj je isti od nahoda).

4. Udrihati po Orjuni, napadati posamezne funkcionarje in hvaliti Svaba.

5. Biti morate junaki jezika, če pri tem žalite, je odobravano, ker ste vzvišeni nad vzvišenimi, nezmojilivi v svojih dejanjih, ki se bleste, da strmino in občudujemo. Korajža pa taka, da nas je strah in pričakujemo še nadalje vaših junških dejanj. Junaki časa, le na plan!

Prekmurje. V Dolnji Lendavi je bilo v noči od 22. na 23. junija namazanih nekaj mažarskih napisov in pobite šipe v župnišču. Ker je neki gospod videl v fantaziji celo dva Orjunaša v uniformi pri tem dejanju, mu bodi povedano, da so taka dela za Orjuno veliko premajhna. Z blatom se Orjuna ni in ne bo pečala.

Računski stroji. THE REX CO., Ljubljana.

JUGOSLOVENSKA ZERKOVIĆ D. D. V MARIBORU.

Splošno pozornost vzbujata ljubljanskem veleselju razstavni prostor H 435—437, kjer je prirejena vzorčna razstava res dražestnih stvari. Ako se naslaja na pestrih brvah in mnogovrstnosti proizvodov čipk, trakov, tres, okrasov v svilu, volni, navoli itd., skoro vse le za nežni spol za delavske žene in mestne gospe, pisanih okrasov za naše barve ljubče kmetstvo ljudstvo, novejši za otroke bliščeč nakit za turške žene, trakov za čevlje, fražz in mnogo drugega.

Lepa velika tovarna na Teznu pri Mariboru deluje od leta 1924. Težko je bilo to mnogostransko fabrikacijo, ki je doma na Dunau in Barmenu, presaditi k nam. Težave pa so premagane in naši veletrgovci »kratke robe« lahko krijejo svoje potrebe teh predmetov pri domači industriji.

Tovarna zaposluje 200 delavcev in uradnikov v dveh šifih in ne zaostaja za inozemskimi podjetji te stroke. Ima lastno barvarno opretno, beilnico in izdelovalnico železnatega sukanca. Brezdvomno je razstavni prostor »Jugoslovenske Zerković d. d.« med najzanimivejšimi in najlepšimi na veleselju.

Ob tej priliki opozarjamo javnost na oglas te tvrdke v današnji številki.

Naš pokret.

Lastništvo lista je prevzel na seji Oblastnega odbora dne 25. maja 1926 poseben konzorcij, obstoječ iz raznih Orjunašev. List ne bo izpremenil prav nič svoje smeri in ostane na isti liniji kakor do sedaj.

Kroji na prodaj. Prodaj pet krojev po zelo nizki ceni. Naslov pri tajniku Obl. odbora Ljubljana.

M. Ambrožič in drug Ljubljana

manufaktura na veliko

Dunajska cesta štev. 28.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

Je najmoderneje urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. - Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. - Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. Ilstov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole
Risane, dnevnik in beležnice.

IZJAVA.

Opozorjen na svojih prijateljih na različne govorice, ki krožijo z ozirom na moje družabniško razmerje s tvrdko »Jugoslav. Express Reclam Compagnie«, sem izstopil iz te tvrdke in nimam odslej niti nobenih stikov več.

Inž. Marko Kranjec.

IZJAVA.

Da zavrnam vse neosnovane govorice, ki krožijo z ozirom na naš Oblasni odbor Orjuna in tvrdko »Jugoslav. Express Reclam Compagnie« izjavljam, da je navedena tvrdka popolnoma samostojno trgovsko podjetje, ki nima z Orjuno kot tako niti z njenim predsednikom nobenih vezi.

Oblasni odbor Orjuna v Ljubljani.
Dr. Cepuder, A. Verbič,
podpreds. tajnik.

Kronika.

ODHAJAJOČIM SOKOLOM!

Zopet so se dvignile trume jasnih Sokolov, da poletne na sever v bratsko Prago, kjer se bodo naučile pod zlatim solncem Morave novega ognja in vere v končno in absolutno zmago sokolskega evangelija.

Z ljubeznijo in vročimi željami spremlja njih pohod milijone Jugoslovenov. Največja želja na leži v nadi, da bo z njim storjen nov in odločen korak k Vseslovanstvu. Sokoli so nositelji te velike ideje že nad polstoletja in Bože vedi, kje bi bili danes, da ni leto nočeta voine in bratomornega klanja pahnilo v grob pozabljenja Vseslovanski Sokolski Savez. Panslavizem omih dob je po krvavih izkušnjah klanja in morij pokopan. Ni pa uničen in na njegovo mesto stopa že sedaj preorojeno Vseslovanstvo, ki prvo trka na Sokolski hram. Na Sokolstvu je, da ga pravilno sprejme in da prične zopet z razširjanjem Vseslovanstva.

v pravcu kolektivnega sodelovanja vseh slovanskih narodov, ki morajo v ta namen doprinese vse svoje najlepše, najboljša in najpozitivnejše.

Verujemo v Sokolstvo in prepričani smo, da ne bodo naše želje zaman zažele in da bo Sokolstvo zopet dokumentiralo svojo velikopoteznost v tem vprašanju.

Težko pričakovani polizkus. Leta 1882. so obdržali radikali na Ilirskih vodah pri Kragujevcu veliki zbor proti Obrenovićem. Na tem zboru je izrekel čiča Bača poznano parolo, da je narod izvor oblasti. Rezultat tega zbora je bila zaječarska bima.

Te dni se med radikalnimi mololci zopet mnogo govori in piše o bližnjem zboru na Ilirskih vodah, kjer bodo zopet proklamirali narod kot izvor oblasti. Očividno je, da s tem prete radikali Kroni, naj si jim je bila izročena preko sedem let zemlja absolutno na milost in nemilost. Čudno je postopanje radikalov s Krono. Na eni strani proglasa Krono za pristalico njihovih idej, na drugi strani pa rujejo proti njej in izrabljajo v politične svrhe ime drugega ustavnega faktorja. Računi na katerih kalkulirajo to pot radikali pa so povsem zgrešeni. Revolucionarji doslej še niso bili močnejši, ki spe na vrečah zlata odvzetih narodu in slona na intrigah, prevarah in balonetihi — v tujih plačanih rokah. Ako se kdo veseli te nove orientacije, potem smo to mi, ki že pretežno čakamo, da se enkrat snidemo na ulici v senci lateren s korupcionističnimi neboljenci naše nesrečne zemlje. Takrat pa se bo tudi videlo, kje je vera ali nevera in da li zaležijo bizantinsko licemerski pokloni več od nemega pozdrava mrkih četnikov Orjunašev, ki so morali leta 1925. marširati za — kraljevimi hlevi!

Odvetniški izpit je položil pred ljubljansko odvetniško zbornico br. dr. Makso Šnuderl, bivši predsednik Oblasnega odbora Orjuna Maribor. Čestitamo!

Uspehi O naporih g. dr. Baumgartna iz Trbovelj, pridobiti naše

Modne kamgarne, ševijote

v veliki izbiri po ugodni ceni
dobite v občno znani nad 50 let obstoječi manufakturni trgovini

R. MIKLAUC

„pri Škofu“, Ljubljana.

(Zunanjim naročnikom se pošilja tudi po pošti.)

Ant. Krisper

LJUBLJANA

Mestni trg 26

ZALOGA
galanterijskega blaga.

Tovarna čevljev

Zahvala.

Za vse dokaze toplega sočutja ob izgubi našega nepozabnega soproga, očeta, brata, gospoda

Kristijana Robiča

kakor tudi za tako obilno spremstvo na njegovi zadnji poti izrekamo vsem udeležencem najlepšo zahvalo. Posebno se zahvaljujemo Orjuni za častno spremstvo, za poslovilna govora članu glavnega odbora in starosti Sokola Bled g. dr. De Gleriju ter vsem darovalcem krasnega cvetja in lepih vencev.

BLEJ, dne 29. junija 1926.

Zaljubljeni ostali.

onega, ki se zgraža nad vmešavanjem ulice v zunanjo politiko.

Sokolski Veliki Sajam v Pragu. Prigodom VIII. Svesokolskog sleta biti će priredien u Pragu Veliki Sokolski Sajam, na kojemu će biti izloženi svi predmeti, koji Sokolima trebaju koli za tjeleovježbu toll i za njihovu prosvjetnu djelatnost. Ovaj Sokolski Sajam biti će svečano otvoren u nedjelju dne 27. juna te će trajati do 7. jula. Preporučujemo svim posietiocima Sokolskog sleta iz Jugoslavije, da posiete i ovaj Sokolski Sajam.

ZRNA.

Preselitev konzulata. Zavezniški konzulat v Šelenburgovi ulici išče v Ljubljani nove prostore in kupuje v ta namen na večjih mestih hiše. Kot priznani prijatelji gospodov zaveznikov se drzemo prevdano nasvetovati gospodi da se blagovolji informirati v Zvonarski ulici št. 13. Če je še naprodaj ta objekt, ki bi bil kakor nalašč za fino go-

spodo izpod žarkega lučnega solnca po malih adaptacijah.

Ubila korupcijo. Anketni odbor za pobijanje korupcije ima zelo masne dnevnice. Spričo »naglega« poslovanja gospodov anketašev izgleda, da bo do končnega prečiščenja stala njihova anketa skoro več, nego je sam Rade zaradio.

Proda se:

Velika, krasno izdelana
koža divjega prašiča
pripravna kot preproga, okrasek za sobo;
trocevka, kal 20×20×7/57 R,
dvocevka (Büchsfilte) kal 20×81
Express (malo rabljena),
1 dresiran lovski pes.

Istotam se sprejmejo lovski psi v dresuro.

Naslov v uredništvu lista, Frančiškanska ulica 6.

IVAN JAK IN SIN Ljubljana, Gosposvetska 2

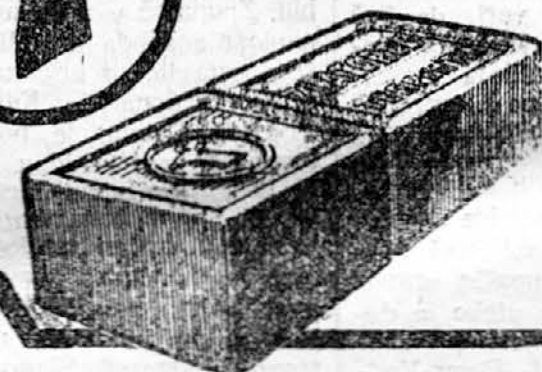
Najboljši živalni in pletilni stroji.
Izborna konstrukcija in elegantna izvršitev iz tovarne v Lincu.
Ustanovljeno l. 1867. Vezanje poučuje brezplačno.
Posamezni deli koles in živalnih strojev.
15 LETNA GARANCIJA.
Pisalni stroji „ADLER“.
Kolesa iz prvih tovarn „Dürkopp“, „Styria“, „Waffenrad“, „Kaiser“.

Kdor išče --- najde!

Ta deček je srečen in vesel. Pomagal je materi pri pranju perila z

ZLATOROG TERPENTINOVIM MILOM
in našel v milu pristen
ZLATNIKI!

SREČKO POTNIK IN DRUG

Telefon št. 110 LJUBLJANA Metelkova ul. 13

Parna destilacija esene, eteričnih proizvodov, eterov ter izdelovanje sadnih sokov.

PRIPOROČA:

sadne marmelade, pravi malinovec, limonov sok, arome za nealkoholne pijače, sadne eter, esence za rum.

☞ Paviljon „E“ štev. 97 ☞

Manufaktura na veliko

M. Hribernik, Ljubljana

dr. Tavčarjeva (Sodna) ul. 6. - Tel. 530.

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIČ IN DRUG

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24

„SAVA“

opće osiguravajuće dioničarsko društvo u Zagrebu

ustanovljena od jugoslovenskih denarnih zavodov: Prva hrvatska štedionica, Hrvatska eskomptna banka in Srpska banka d. d. u Zagrebu, Jadran-sko-Podunavska banka d. d., in Zemljaska banka d. d. v Beogradu, ter Zemljaska banka za Bosnu i Hercegovinu v Sarajevu je prevzela v kraljevini SHS elementarna zavarovanja obče zavarovalnice Assicurazioni Generali v Trstu. Lastni družbeni jamstveni fond brez garancij bank-ustanoviteljke okroglo 80 milijonov dinarjev. **Generalno zastopstvo za Slovenijo v Ljubljani, Sv. Petra c. 2** posluje v vseh zavarovalnih strokah.

„CABA“

opće osiguravajuće dioničarsko društvo u Zagrebu

Zastoni v Ljubljano in domov

se pelje vsak, kdor kupi čevlje v naši detajlni prodaji na Dunajski cesti 23 (dvorišče), ker so cene tolike nižje.

ZASTONJ avto-vožnja od sejma v detajlno prodajo

vsem, ki kupijo čevlje v naši detajlni prodaji. Razen tega pa še NAGRADE v vrednosti do 10.000 dinarjev, katere se bodo razdelile na kupone po določeni kombinaciji. Shranite kupone! Berite časopis!

Cene izredno nizke!

Od 20 do 100 dinarjev sandale vsake velikosti. Čevlji najmodernejših modelov — Razen tega najcenejši. Ženske spange Standard od 120 Din naprej. Moški boks čevlji od 160 Din naprej. Poglejte najprvo cene pri konkurenci in potem pridite k nam.

ODPRTO od 6. ure zjutraj do 9. ure zvečer,

Carl Pollak d. d. Ljubljana, Dunajska cesta 23.

Drogerija „ADRIJA“ ima vedno v zalogi

FOTO - POTREBŠČINE

najboljših svetovnoznanih znamk po zmernih cenah.

»LEDA« DAMSKO PERILO

je najcenejše, najtrpežnejše in najlepše!

Posetniki velesajma, oglejte si izložbe in zalogo v trgovici

„LEDA“, Šelenburgova ulica št. 1.

Trgovcem popust! — Pristopajte kot člani k zadrugil

Zavarujte Vaše hčerke
za nevestino opremo!

To morate čitati!

Vsa damska in moška garderoba bo zopet kot nova, ako jo daste kemično čistiti in likati samo pri tvrdki

Jos. Reich
LJUBLJANA

Poljanski nasip 4-6:

Potkusite in presenečeni bode!

RESTAVRACIJA LJUBLJANSKI DVOR

najmodernejše urejena in
oskrbovana. Izborna ku-
hinja. Najboljša domačina
inoz. vina. Pristni tartar.
Vsak dan morske ribe.

Potovalna pisarna

Jos. Zidar
Ljubljana, Dunajska 31.

Predprodaja železniških kart za vse države po originalnih cenah brez pribitka. — Oskrbuje potne vizume, zavaruje proti nezgodam na potovanju. Vse osebne informacije glede potovanja, bodisi posameznih ali družabnih, brezplačno; pismenim je priložiti znamko. Vsa dosedanja družabna potovanja so izpadla v največjo zadovoljnost udeležencev. — Pohvalna pisma!

Poštno hran. rač. 10.679. Tel. inter. 106

Brzjavi: ZIDAR, LJUBLJANA.

Žiro-račun pri „Narodni banki“.

ANT. KRISPER LJUBLJANA, Mestni trg št. 26.

Tovarna raznovrstnih čevljev

za otroke, deklice, dečke, ženske, moške, navadne in fine kvalitete. Za delavce posebno močne izdelave. Komode (papuce) in dokolenice po brezkonkurenčni ceni.

Oddelek za galanterijsko blago na debelo.

Pletenine, čipke, sukanec, vezanine, razne čevljarske in krojaške potrebščine, krtače, šolske potrebščine itd.

Otroški vozički lastnega izdelka.

Eksport zobotrebcev adjustiranih in v zabojih.

Gradbeno podjetje G. Tönnies * Ljubljana

družba z o. z.

Ustanovljeno leta 1846.

Telefon 568.

Pisarna: Dunajska cesta 25.

Podjetje projektira in izvršuje vsa v gradbeno stroko spadajoča dela. **Enodružinske hiše** v opeki in „Heraklitu“ (najcenejši stavbni način). **Projekti** za enodružinske hiše so na ogled v gradbeni pisarni. Iz lastne opekarne nudi po konkurenčnih cenah lepo, močno žgano **opeko**. Iz lastnega gramozoloma vse vrste **peska**. —

Zaloga vsega gradbenega materiala na **Marlinovi cesti**.

Največja senzacija za državne nameštence in druge!

Iz tovarne TEKSTILANA d. d. Kočevje, se bodo prodajali raznovrstni, čistovolnjeni ostanki sukna, lodne in kamgarne od 2. do 5. julija na Ljubljanskem velesajmu paviljon „H“ **trdke JOS. IVANČIČ** po Din 100 do Din 110 za m. Za mali denar lahko oblečete celo družino! Nihče naj ne zamudi te izredno ugodne prilike! Po velesajmu na Miklošičevi cesti 4.

Jugoslavenski Zerković d. d. Maribor (Tezno)

Telefon 312.

Brzjavi: Zerković, Maribor.

Poštni predal 27.

Pletilnica, tkalnica, galonski oddelek, barvarna, belilnica, listiranje, apretura. Pleteni premeti, čipke, trakovi, galoni vsake vrste iz svile, volne, pavle, mereriziranega in gvoždenega prediva. **Največje in najuspešnejše podjetje v kraljevini.**

Pletilnica, tkalnica, galonski odlo, bojadilnica, belilnica, listiranje, apretura, pleteni predmeti, čipke, trakovi, galoni svile od svile, vune, pamuka, mererizirane i gvoždene predje. **Največje i najuspešnije poduzeće u kraljevini.**

Krajevna zastopstva: — Mjesna zastupstva:

Beograd: Marko Albahari, Knez Mihajlov vjenac br. 16. — Zagreb: A. M. Meworach sinovi, Bohoričeva ulica 7/II. — Ljubljana: Vido Bratovž, Gospodarska cesta 2. — Sarajevo: „Reprezentanca“, poštni pretinac 109. — Skopje: Jakob D. Benadon, Skopje.

Velesajem paviljon „H“ Stav. 435, 437.

Naznanjamo pretnužno vest, da je danes po mučni bolezni preminul naš soustanovitelj in dolgoletni načelnik, gospod

dr. FRANC JURTELA

odvetnik, veleposestnik, predsednik in odbornik raznih
društev in korporacij.

Velezaslužnemu načelniku, ki je procvitu in razvoju našega zavoda skozi 43 let posvečal požrtvovalno svoje sile in si pridobil zanj nevenljivih zaslug, ohrani naš zavod trajen in hvaležen spomin.

V PTUJU, dne 28. junija 1926.

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Kupujte samo čevlje domačih tovarov

PETER KOZINA & Ko. Tržič

ker je to najboljši, najelegantnejši in najcenejši domači izdelek.

CARINA NA OBUTEV

znaša že sedaj povprečno 50%. Predlog je stavljen, da se še poviša. To bo povzročilo povišanje cen obutvi.

Podjetja, ki čakajo na to povišanje carine, bodo brez truda zaslužila vsled svojih zalog. Ne pripadamo podjetjem, katera izkoriščajo ljudsko bedo.

Njim ne gre za blagostanje svojih odjemalcev.

Da omogočimo vsakomur nakup dobre obutve, prodajamo od danes poletno zalogo po znižanih cenah.

NAŠ ODJEMALEC – NAŠ GOSPODAR!

Doctor

Podpisane tvrdke naznanjajo pretužno vest, da je preminul njih velečislani senior-šef in ustanovitelj, gospod

EDVARD DOCTOR

Pokojni je posvetil 50 let neumornega delovanja svojim podjetjem ter jih s svojo neutrudljivostjo povzdignil.

Njegov spomin ostane vedno med nami, njegovemu vzornemu delu ohranimo časten spomin.

Maribor, Náchod, Bretislava,
Wien, Trieste.

Mariborska mehanična tkalnica
in apretura DOCTOR & DRUG,
Maribor.